

Τα ρ. λέγω, φημί, ἄρχομαι, ἄγω, ἔφεστιν (ἔστι)

ΛΕΓΩ: (ΑΧ): Εν: λέγω
 Πρτ: ἔλεγον
 Μελλ: λέγω / ἔρω
 Αορ: ἔλεξα / εἶπα
 Αορβ: εἶπον
 Πρκ: εἶρηκα
 Υπρσ: εἶρηκεν

ΠΡΟΣΟΧΗ: αυτοὶ εἶναι
 οἱ ἀρχικοὶ χρόνοι
 στὰν τὸ ρη/α σημαίνει
 λέγω, λέω.

★ Μέλλοντας κλίση: ἔρω (ἔρεω - ἔρω)
 ἔρεῖς
 ἔρει
 ἔρουμεν
 ἔρεῖτε
 ἔρουσιν

Ε + Ε = ΕΙ

Ε + Ο = ΟΥ

Ε + ΟΥΔΗΝΟΣΙ = ΟΥΔΗΝΟΣΙ
 ΑΛΛΟ ΟΛΛΟ

Οριστική
 μέλλουσα

ἔροιν
 ἔροινς
 ἔροιν
 ἔρούμεν
 ἔρούτε
 ἔρούσιν

Ενκλιτική
 μέλλουσα

ἔρεῖν → ἀπαρεμφατο μέλλ.

ἔρων - ἔρουσα - ἔρουν → μετοχή (εἶν).

★ Το β' ενικό της προστακτικής του αορ β' τονίζεται σηληφουσα: Εἰπέ (γραμ. 195)

★ Από τον αορ εἶπα εὐχρηστοὶ εἶναι φησὶ οἱ τῦτοι:

εἶπα, εἶπας, εἶπατε. Το εἶπατε ἀνιμαδιστὰ το β' πληθυντικό
 του αορ β' εἶπον, το οποίο λείπει.

(A.X.) λέγω, όταν το ρημα σημαίνει συλλέγω, συναδραύω (κυρίως συλλήγω) (2)

Εν: λέγω	συλλέγω
Πρτ: ἔλεγον	συνέλεγον
Μελ: λέγω	συλλέγω
Αορ: ἔλεξα	συνέλεξα
Πρκ: εἶλοχα	συνείλοχα
Υπρ: (αδωκίος)	—

ΦΗΜΙ: λέω, συμφωνώ, βεβαιώνω, ισχυρίζομαι

(A.X.) Εν: φημί
Πρτ: ἔφην
Μελ: φησω
Αορ: ἔφησα
Πρκ: —
Υπρ: —

★ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ - ΚΛΙΣΗ

Οριστική	Υποτακτική	Ενιστική	Προσταυτική	Απορετική	Μετοχή
φημί	φῶ	φαίν	—	φάναι	(φᾶς - φᾶσθαι)
φῆς ἢ φῆς	φῆς	φαῖς	φᾶδι		φᾶν
φησὶ(ν)	φῆ	φαίν	φατω		ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΤΑΙ
φαρέν	φῶμεν	φαίη εν	—		από:
φατέ	φῆτε	φαῖητε	φατε		φάσκων
φασὶ(ν)	φῶσι	φαῖητε			φάσκοντα
		φαῖνθαι	φάντων		φάσκον
		(φαῖεν)			
		(φαῖτε)			
		(φαῖεν)			

★ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ-ΚΛΙΣΗ

3

Οριστική

ἔφην
ἔφης - ἔφηδα
ἔφη
ἔφαθεν
ἔφατε
ἔφθαν

★ ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ - ΕΓΚΛΙΣΕΙΣ

Οριστ. φήσω
Ευκτική φήσοιμι
Απαρεμφ. φήσειν
Μτχ φήσων - φήσουσα - φήσων

★ ΑΟΡΙΣΤΟΣ - ΕΓΚΛΙΣΕΙΣ

Οριστ. ἔφηθα
Υποστ. φήσω
Ευκτική φήσεται
Προσπαιτ. φήσων
Απρφ φήσαι
Μτχ φήσας - φήσασα - φήσαν

ΑΡΧΟΜΑΙ : κανω αρχή. Σημειολογικά θέρπει προσοχή

ἄρχω = εἶμαι αρχοντας, εξουσιαζω.

ἄρχω τινός = αρχίζω νατι στο οποίο θα μετασχωμαι και άλλοι

ἀρχομαι τινός = αρχίζω νατι στο οποίο θα τελειωσω κοινος

(Α.Χ): Ενεστώτας: ἄρχομαι
Παρτ: ἤρχομαι
Μελλ: ἄρξομαι
ΠαθΜετ: ἀρχομένη
Αορ: ἤρξατο
Παθ. Αορ: ἤρχθη
Πρμ: ἤρχεται
Υπερ: ἤρχην

★ ΚΛΙΣΗ

Οριστική	Υποτακτική	Ενισχυτική	Προσταυτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
ἔρχμαι	ἔρχμενος-η-ον ᾧ	ἔρχμενος-η-ον εἶν	—	ἔρχδαι	ἔρχμενος
ἔρξαι	» ἔῃς	» εἶης	ἔρξο	—	ἔρχμενη
ἔρκεται	» ἦ	» εἴη	ἔρχθω	—	ἔρχμενον
ἔρχμεθα	ἔρχμενοι-αι ᾧ	ἔρχμενοι-αι εἴηεν (εἴμην)	—	—	—
ἔρχθε	» ἦτε	» εἴητε (εἴτε)	ἔρχθε	—	—
ἔρχμενοι εἶδ	» ᾧ	» εἴησαν (εἴεν)	ἔρχθων	—	—

★ ΚΛΙΣΗ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΥ

Οριστική
ἔρχην
ἔρξο
ἔρκετο
ἔρχμεθα
ἔρχθε
ἔρχμενοι ἦσαν

ΑΓΩ: φέρνω, κατευθύνω, οδηγώ. Όταν είναι αμετάβλητο, δηλώνει πορεύομαι.

Α.Χ.: Ενεσθ.: ἄγω

Πρτ.: ἤχον

Μελ.: ἄξω

Αορ Β': ἤγαγον

Πρκ.: ἤκα ἔαγαγον

Υπερ.: ἀγῶσθαι

★ ΑΟΡ. Β' - ΕΓΚΛΙΣΕΙΣ:

Οριστική: ἤγαγον

Υποτακτική: ἄγαγον

Ενισχυτική: ἄγαγοιμι

Προσταυτική: ἄγαγε (αἰνώς)

Απαρέμφατο: ἄγαγεῖν

Μτχ.: ἄγαγών-ἄγαγούσα-ἄγαγόν

ΕΞΕΣΤΙΝ : $\alpha\eta\rho\omicron\sigma\omega\nu\omicron \Rightarrow \epsilon\pi\iota\tau\rho\epsilon\tau\alpha\iota$, $\epsilon\iota\nu\alpha\iota \delta\upsilon\nu\alpha\tau\omicron$, $\epsilon\iota\nu\alpha\iota \epsilon\pi\iota\tau\rho\iota\mu\omicron$
 $\sigma\iota\sigma\phi\omicron\rho\iota\varsigma\eta \lambda\epsilon\gamma\eta \Rightarrow \epsilon\gamma\theta\upsilon\sigma\iota\alpha$. (5)

★ **ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ** (μονο δ' ἐνὶνὸ πρόσωπο 😊)

Οριστική	Υποτακτική	Εντική	Προστατική	Απαρέμφατο	Μετ
ἔξεστω	ἔσῃ	ἔσῃν	ἔξέστω	ἔξῆναι	ἔξόν

★ **ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ**

Οριστική
ἔσῃν ἢ ἔσχεθινετο

★ **ΜΕΜΟΝΤΑΣ**

Οριστική	—	Εντική	—	Απρφ	Μετ
ἔξεσται ἢ ἔκχενῆσται		ἔξεσθιτο		ἔξεσθαι	ἔξεσθαιον ἢ ἔκχενῆσθαιον

★ **ΑΟΡΙΣΤΟΣ**

Οριστική	Υποτακτική	Εντική	Προστατική	Απρφ	Μετ
ἔσχεθενετο	—	ἔκχενοιτο	ἔκχενέσθω	ἔκχενεσθαι	ἔκχενεσθαιον

★ Αν μας ζητήσει Χ.Α. στο ἔξεσ(ν) χρησιμοποιούμε **ΜΟΝΟ**
το γρ πρόσωπο (ἀνθρώπου ρήτα).

Γενικά, όμως, το ρ. εἰμι το βρίσκω στη γραμματική
 βελ. 162-163.

Επειδή κάποιοι υποοι ρήτατων είναι περιγραφικοί, καλό
 είναι να το ξέρουμε.

↓
 μετοχή + αντιστοίχος τῆς
 2ῃ εἰμι.